

ת"פ 66028/03/15 - מדינת ישראל נגד ניר חזן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66028-03-15 מדינת ישראל נ' חזן(עציר)

ת"פ 15513-10-16 מדינת ישראל נ' חזן(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניר חזן (עציר)

הנאשמים

גזר דין

כתבי האישום והרקע

במסגרת הסדר הטיעון, הודה הנאשם בעבירות גניבה ומרמה המיוחסות לו בתיק העיקרי והורשע בביצוען וכן צירף את ת.פ. 66028-03-15, הודה והורשע גם בעבירות המרמה המיוחסות לו בו (להלן: "התיק המצורף").

בתיק העיקרי נותרו לאחר תיקונו ששה אישומים המפרטים ששה מקרים אשר התרחשו בין 30.3.16 ל- 5.7.16, אז גנב הנאשם ארנקים של מתלוננים בעת ששהו במקום עבודתם, במשרדים שונים, כאשר ערכו קניות וכיו"ב. הארנקים הכילו תעודות ומסמכים אישיים, סכומי כסף במזומן וכרטיסי חיוב. לאחר שגנב את הארנקים, התקשר הנאשם למתלוננים או לבני זוגם והציג עצמו כעובד חברת האשראי הנדרש לקוד האישי של כרטיסי החיוב שגנב, על מנת לבטלם. משנמסרו לו הקודים הסודיים, ניגש הנאשם למכשירי כספומט שונים ומשך מהם באמצעות כרטיסי החיוב והקודים סכומי כסף שנעו בין 4,000 ₪ ל- 19,000 ₪.

בשל כך הורשע הנאשם על פי הודאתו **בתיק דן** ב- 5 עבירות של הסגת גבול כדי לעבור עבירה, 6 עבירות גניבה, 6 עבירות של קבלת דבר במרמה ו-10 עבירות הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיפים 447(א)(1), 384, 425 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986.

בתיק המצורף 7 אישומים המתארים עבירות ומעשים דומים לאלה המתוארים בתיק העיקרי, אשר אותם הנאשם ביצע בין 28.11.12 ל-17.2.13. כאן נעו הסכומים שהנאשם גנב באמצעות כרטיסי החיוב בין 1,000 ₪ ל- 24,000 ₪. בחלק מהמקרים, לא עלה בידו למשוך את הכספים.

בגין תיק זה הורשע הנאשם ב- 6 עבירות של גניבה, 4 עבירות של קבלת דבר במרמה, 5 עבירות הונאה בכרטיס חיוב ו-5 עבירות של גניבת כרטיס חיוב.

ביום אשר בו נשמעה פרשת העונש (8.11.17) צירף הנאשם תיק נוסף ותמצית אישום נוספת.

על פי **כתב האישום הנוסף** המצורף (ת.פ. 26494-08-17 מבית משפט השלום בראשון לציון), ביום 9.2.16 נטל הנאשם את ארנקה של גב' ליזט חדד אשר הכיל כסף מזומן וכרטיסי אשראי. הנאשם משך באמצעות כרטיס החיוב 6,000 ₪, ובשל כך הורשע בעבירות של גניבה והונאה בכרטיס לחיוב.

תמצית האישום (פל"א 59585/16[שה1][שה2]) מלמדת כי הנאשם דנן הגיע למוזיאון הטבע בירושלים ביום 4.8.16, נטל את ארנקה של גב' לריסה אפראימובה אשר בו היה באותה העת כסף מזומן, כרטיסי חיוב ותעודות אישיות. הנאשם נטל תעודות אלו, התקשר למתלוננת, התחזה במרמה כנציג חברת לאומי כארד והוציא ממנה במרמה את הקוד הסודי המשווין לכרטיס החיוב. באמצעות בכרטיס והקוד משך הנאשם בשלוש הזדמנויות שונות תוך 21 דקות סך מצטבר של 10,000 ₪ וכן נלקחה הלוואה בסכום דומה. בשל כך, הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית, גניבה, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש וטרם טענו הצדדים טיעוניהם לעניין זה, הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

התסקיר מיום 12.7.17 מלמדנו כי הנאשם בן 38 שנים, נשוי ואב לשני ילדים בני 3.5 שנים ותינוקת כבת שנה. הנאשם שוהה בבית המעצר מזה כ-11 חודשים, וטרם מעצרו היה אסיר ברישיון, לאחר ששוחרר ממאסרו האחרון בחודש 6/2015, התגורר עם אשתו ועבד כאב בית בישיבה בירושלים.

הנאשם הוא בן הזקונים ולו אחות בכורה אחת. אביו נפטר בעת מעצרו הנוכחי כתוצאה ממחלה.

כאשר היה בן שנתיים, התגרשו הורי הנאשם והוא גדל עם אמו בצל תנאי מצוקה ודוחק, עבר דירות רבות, וחי בתחושה של היעדר ביטחון כלכלי. מגיל צעיר חש חוסר שוויון ביחס לבני גילו ופיתח דפוס התנהגות של סיפוק צרכיו הגשמיים כפיצוי על תחושות הנחיתות הכלכלית וכאמצעי לקבלה חברתית.

הנאשם מסר שתי גרסאות באשר למספר שנות לימודיו, ודיווח כי שוחרר מהשירות הצבאי לאחר שנה על רקע אי התאמה, ואז החלה מעורבותו בפלילים תוך שהוא מפנים דפוסי מרמה.

בעת מאסרו האחרון, הנאשם השתלב בטיפול ייעודי בתחום המרמה ואף היה אסיר עבודה, ולאחר שחרורו שולב בטיפול פרטני במסגרת רשות שיקום האסיר. העובדת הסוציאלית אשר טיפלה בו במסגרת זו דיווחה לשירות המבחן, כי הנאשם השתתף בטיפול במשך שנה, וגילה יחס מחויב ורציני לטיפול, ולכן הופתעה ממעורבותו בעבירות בתיק העיקרי, אותן עבר בעיצומו של התהליך הטיפולי.

מגיליון הרישום הפלילי עולה, כי לחובת הנאשם הרשעות בין השנים 1997-2013 בגין עבירות רבות מתחומי המרמה, גניבה ורכוש, וכן בעבירות הפרת הוראה חוקית, תעבורה והיעדרות מן השרות שלא ברשות.

כמו כן, נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים.

ביחסו לעבירות בתיקים שלפניי - הנאשם קיבל על עצמו אחריות, אך לצד זאת התקשה לעמוד על השלכות התנהגותו והרשתו, טשטש את חומרת העבירות והתקשה לגלות תובנה לתוצאות מעורבותו והשלכותיו הפוגעניות על האחר.

שירות המבחן דיווח עוד כי הנאשם אשר היה מעורב בפלילים מגיל צעיר, מתקשה להציב לעצמו גבולות, מתקשה במישור התעסוקתי ובתפקוד יציב במסגרות חיו שונות ומתייחס באופן מקל לאופן התנהגותו ולעתים תופס את עצמו כקורבן של נסיבות חיו.

לפיכך, לאור כל האמור בתסקיר ובשל ההערכה כי שהייתו במאסר ממושך לא תפתור את הבעיות והקשיים העומדים בבסיס מעורבותו החוזרת ונשנית בביצוע עבירות, המליץ שירות המבחן כי תקופת המאסר שתוטל עליו לא תהיה ממושכת מדי ותחפוף את תקופת מעצרו שריצה עד כה.

טיעוני הצדדים לעונש

בא כוח המאשימה, עו"ד נעמה ישראל, טענה כי מדובר במקבץ עבירות אשר פגעו קשות ברכושו של הציבור ובמרחבו האישי, וזאת שוב ושוב, באותה שיטת הפעולה וללא הרף.

הפגיעה בערכים מוגנים אלו, נסיבות ביצוע העבירות המצויות בכתבי האישום שצורפו והפסיקה הנוהגת, כך לדברי באת כוח המאשימה, צריך שיביאו לקביעת מתחמי הענישה הבאים:

בתיק דנן, ת"פ 15513-10-16, צריך מתחם הענישה בגין אישומים 1,2,4,5, ו-6 לעמוד על 6-12 חודשי מאסר בפועל, ואילו בגין אישום 9 צריך מתחם הענישה ההולם לעמוד על 9-18 חודשי מאסר בפועל ממש.

באשר לת"פ 66028-03-15, צריך מתחם הענישה ההולם בגין אישומים 1,2,4 ו-7 לעמוד על 6-12 חודשי מאסר בפועל ממש, ואילו אישומים 3,5 ו-6 צריך שיביאו למתחם ענישה הולם בן מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר בפועל.

ת"פ 26494-8-17 מבית משפט השלום בראשון לציון צריך שיעמיד מתחם ענישה הולם של 6-12 חודשי מאסר בפועל ממש, ואילו תמצית האישום אשר צורפה מביאה למסקנה, כך לדעת המאשימה, כי יש לקבוע מתחם של 9-18 חודשי מאסר בפועל.

על כל אלו יש להוסיף ענישה כלכלית בדמותם של קנס ופיצוי וכן הפעלתם של שני מאסרים מותנים אשר הוטלו במסגרתו של ת"פ 48612-03-13 (בית משפט השלום בתל אביב), וזאת במצטבר לכל עונש אחר שייגזר במסגרתו של תיק זה ונספחיו.

הסניגור המלומד, עוה"ד מ. עירוני, טען לעומתה כי אכן אין לזלזל במעשיו החמורים של הנאשם, בהיקפם ובדרך התדירה בה בוצעו, אולם יש לגזר ענישה מידתית יותר העולה כדי 18 חודשי מאסר בפועל ממש, יחד עם חפיפתם של המאסרים המותנים. לדבריו, מדובר בנאשם בעל נסיבות חיים קשות ויש להתחשב בכך.

הנאשם בדברו האחרון, ביקש רחמים בעת גזירת דינו תוך שהוא מצהיר כי טעה בהליכותיו ובמעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לסוג ומידת העונש שיוטל על הנאשם.

לשם קביעת המתחם ההולם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

טרם קביעת המתחם, אציין כי על אף שהנאשם ביצע את כל העבירות באותה שיטה, ייקבע מתחם עונשי נפרד לכל אחת מהן, בשל ריחוק הזמן בין האחת לשניה, העובדה שכל אחת מהן בוצעה נגד קורבן שונה, בכרטיס חיוב אחר ובזירה אחרת ואין ביניהן קשר המחבר אותן לכדי פרשה עבריינית אחת.

הערך החברתי המרכזי אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירות הנדונות, הינו ההגנה על זכות הקניין. המאפיין את כלל העבירות שהנאשם הורשע בהן הוא שלילת הרכוש של קורבנות העבירה, וככל שמדובר בגניבות והונאות שבוצעו תוך שימוש בכרטיסי החיוב, הרי שבכך יש פגיעה גם ח"י המסחר התקינים בכלכלה המודרנית בשל השימוש באמצעי מרכזי זה בידי מי שאיננו בעליו.

מידת הפגיעה בערכים מוגנים אלה במקרה זה הינה גבוהה והיא נלמדת מנסיבות ביצוע העבירות.

בכל אחד מהמקרים, ארב הנאשם לקורבנות, חיפש ומצא הזדמנויות אשר בהן הונחו תיקיהם האישיים ללא השגחה, ולו לרגעים ספורים. הנאשם גנב את התיקים בעוד המתלוננים שהו במוסדות לימוד שונים, מכללות ואוניברסיטאות, מרכזי קניות ברחבי הארץ ולא בחל גם בגניבת תיקים בעוד המתלוננים שוהים בבתי חולים שונים. התיקים הכילו מסמכים אישיים חשובים, תעודות זהות, כרטיסי עובדים, פנקסי המחאות ומסמכים וכן סכומי כסף במזומן. מכאן שהנאשם גרם למתלוננים, מעבר לפגיעה הקניינית, טירחה מרובה ועוגמת נפש נוכח האובדן של המסמכים החשובים. ניצולם הציני של המתלוננים בידי הנאשם לא הסתיים בגניבת תיקיהם האישיים, והנאשם, בתעוזה ובעורמה, יצר קשר טלפוני עם המתלוננים או בני זוגם, התחזה כעובד חברת האשראי, המבקש לסייע להם ולמנוע את השימוש בכרטיסים שנגנבו, תוך שהוא מבקש את הקוד האישי לכרטיסי החיוב. בתמימותם, מסרו המתלוננים לנאשם את הקוד האישי, והוא מיהר לכספומטים ברחבי הארץ, על מנת למשוך את כספם באמצעות כרטיסי החיוב והקוד שמסרו לו.

הפגיעה הקניינית במתלוננים היא קשה. סכומי הכספים אשר משך הנאשם- גבוהים והגיעו עד 24,000 ₪. גם עוגמת הנפש והטרחה שמעשי הנאשם גרמו- רבות הן. אולם בהתחשב באופן שבו ביצע הנאשם את העבירות, הערים על המתלוננים ובני זוגם, דומה שבמקרים אלה- חמורה מהכל היא תחושת הניצול הצורבת, הפגיעה באמון האנושי הבסיסי והחדירה הבוטה לפרטיותם של המתלוננים.

הנאשם תכנן את מעשיו בעורמה. כל אחד ממעשי העבירה החל בגניבה "פשוטה" של תיק אישי, נמשך בהתחזותו של הנאשם לעובד חברת כרטיסי האשראי, תוך הונאת בעלי הכרטיסים כי הוא מבקש לסייע בידם ולמנוע שימוש בכרטיסים שנגנבו, והושלם עם משיכת כספים מחשבונותיהם הפרטיים, תוך שימוש בכרטיס ובמידע האישי שהשיג מהם בכזב.

הנאשם הפגין במעשיו תעוזה, עורמה, בוז וניצול המתלוננים במספר מובנים וניכר כי הוא הבין היטב את מעשיו ואת הפסול שבהם.

הסיבה אשר הביאה את הנאשם לבצע את המעשים היא בצע הכסף, ונראה כי הוא ראה במעשים הזדמנות ואפשרות להשגת כספים בקלות, בלא שעמדו לנגד עיניו הנזקים והפגיעות שאלה גרמו.

שקלתי את הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשיו של הנאשם באופן משמעותי, את נסיבות ביצוע העבירות ואת הענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות אלה, ונוכח כל אלה אני קובע כי **מתחם הענישה עבור כל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם, נע בין מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. אופיין של העבירות מחייב, כי לצדם של עונשי המאסר יושתו על הנאשמים עונשים כלכליים, אשר ימחישו כי ביצוע העבירות איננו משתלם ואינו כדאי.

העונש המתאים

לזכות הנאשם שקלתי את הודאתו בעבירות המיוחסות לו וצירוף התיק הנוסף, באופן שיש בו כדי להעיד על נטילת אחריות על המעשים, ורצון של הנאשם להותיר את העבירות מאחור לאחר שייתן את הדין בגינן.

נתתי דעתי גם לכך שהנאשם הוא אב לשלושה ילדים קטנים הזקוקים לו הן כדמות אב נוכחת ותומכת והן לפרנסתם, וכפועל יוצא מכך - להשלכות הקשות של עונש מאסר ממושך עליהם.

לצד השיקולים לזכות ולקולה, לחובת הנאשם שיקולים כבדי משקל.

עברו הפלילי של הנאשם מכביד עד מאוד. מדובר באדם אשר מגיל צעיר עסוק ומתעסק בפלילים ולחובתו עבר הכולל הרשעות רבות, חלקן מתחום המרמה והגניבה. עבר זה מצביע על דפוסי ההתנהגות שהנאשם סיגל לעצמו במרוצת השנים, ואשר שורשם הוא ככל הנראה בילדותו בצל מחסור כלכלי, ובצורך בפיצוי ומילוי חללים שהיו קיימים בו נוכח תנאי גדילתו, אשר לא היו פשוטים.

הנאשם ביצע את העבירות בתיק העיקרי תוך שהוא מצוי בטיפול ייעודי לעברייני מרמה, בו השתלב לאחר ששחרר ממאסר קודם בשנת 2015. כלומר, טרם חלפה שנה משחרורו של הנאשם ממאסר, שב הנאשם לסורו, זאת על אף התמיכה וההדרכה הטיפולית-מקצועית להן זכה במסגרת הרשות לשיקום האסיר. בכך הוכיח הנאשם כי מסלול השיקום לא הועיל לו ולמרבה הצער לא היה בו די כדי להביאו לתובנות אשר יגרמו לו לחדול מדרכו הרעה.

הנאשם ביצע את העבירות בעוד שעונשי מאסר על תנאי תלויים ועומדים נגדו, ובכך יש להעיד על חוסר מוראו את הדין ועוצמת נטייתו ודפוסי לפעול בדרכי מרמה.

גם עונשי המאסר שהנאשם ריצה בעברו, לא הרתיעו את הנאשם ולא היה בהם כדי למנוע ממנו לשוב ולבצע עבירות, ולכן המליצה קצינת המבחן שלא להאריך בעונש המאסר אשר לא יהא בו כדי לפתור את בעיותיו העומדות בבסיס מעורבותו החוזרת בעבירות.

אכן, כפי שהוכיחו המאסרים שהנאשם ריצה בעבר, לא היה בעונשים שהנאשם ריצה בעבר די כדי למנוע מהנאשם לחזור ולעבור עבירות, אלא שבהתחשב באמור בתסקיר, על פיו הנאשם מתקשה לעמוד על חומרת העבירות שביצע ולהבין את התוצאות של מעשיו, אין מנוס מהשתת עונש מאסר לתקופה ממושכת, אשר ימחיש לו את מידת החומרה של

מעשיו. נוסף על כך, עונש מאסר ממושך מחויב ונותן מענה לשיקולי הענישה הנוספים, דוגמת שיקולי הגמול והרתעת הרבים.

סופם של דברים, ביצע הנאשם 53 עבירות בארבעת כתבי האישום שלפני, וזאת ב-15 פרטי אישום שונים. מדובר תדירות קשה ומשמעותית של פגיעה בציבור שיש ליתן בצידה שובר עונשי הולם.

לא ראיתי להטיל פיצוי לטובתן של חברות האשראי ולזכותם של הבנקים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם ואשר יכול ויעמדו על ממונם במסגרת הליך אזרחי, אך ראיתי גם ראיתי לקבוע פיצוי, ולו סימלי, לאלו אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם. לאלו אשר נשלחה יד לתיקם והם מצאו כי ארנקם, תעודותיהם האישיות וחפציהם נעלמו כלא היו. אלו יזכו לפיצוי במסגרתו של ההליך הפלילי.

עברו הפלילי של הנאשם קשה ומכביד והוא נזקף במלוא עוצמתו לחובתו, כמו גם העובדה כי ביצע את העבירות המיוחסות לו בעוד שמאסר מותנה מורכב תלוי ועומד נגדו. מקומו של הנאשם, אם כן, הוא בחלקם המרכזי-עליון של מתחמי ענישה אלו, תוך חפיפה חלקית בין מתחמים אלו. חפיפה זו ממצבו האישי של הנאשם, העובדה כי הוא עצור מזה 13 חודשים אשר במהלכן, למרבה הצער, הלך אביו לבית עולמו ואשתו התגרשה ממנו.

טוב יעשה הנאשם אם ישתלב בהליך טיפולי-שיקומי בתוך כתלי הכלא אשר יהיה בו כדי לסייע לו לעקור מתוכו את הרצון, ואולי אף ההתמכרות, לביצוע עבירות רכוש ולגזל ממונם של הזולת.

שיקולים אלו ואחרים עמדו בפני בעת גזירת דינו של הנאשם, ואלו הובילו למסקנה כי נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. שלוש ושניים (32) חודשי מאסר לריצוי מלא בפועל, וזאת בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים שצורפו.**
- 2. מופעלים בזאת שני מאסרים מותנים בני שישה ושמונה חודשים אשר הוטלו במסגרתו של ת.פ. 48612-03-13 (בית משפט השלום בתל אביב-יפו) באופן ששמונת החודשים ירוצו במצטבר לכל עונש אחר שייגזר בתיק זה וששת החודשים יופעלו בחופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם ארבעים (40) חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים.**
- 3. שבעה (7) חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על עבירת מסוג גניבה, קבלת דבר במרמה, הסגת גבול כדי לעבור עבירה ועבירות לפי חוק כרטיסי חיוב.**
- 4. פיצוי בסך של 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, על פי פרטיהם בכתבי האישום ועל פי רשימה שתוגש על ידי המאשימה וזאת עד ליום 1.1.18.**
- 5. קנס בסך 2,000 ₪ או שמונה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום אשר ישולם עד ליום 1.1.19.**
- 6. התחייבות בסך 15,000 ₪ שלא לעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע, וזאת תוך שנתיים**

מיום שחרורו ממאסרו. ההתחייבות תיחתם עד ליום 1.1.18, ויכול שהדבר ייעשה בפני שוטר או סוהר מוסמכים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.

[שה1]

[שה2]